

OP DE PIJP MET....

Even pauze. Even op de pijp. Bakkie doen, praatje maken. Met en over bijzondere Westlanders. Westlanders met een verhaal. Over Westlandse waarden, en over heden, verleden en toekomst.

Tekst: Esdor van Elten - Foto's: Ton van Zeijl

'Op de pijp met.' is naar een idee van Peter en Ton van Zeijl

Deze keer praten we met:

Arie Storm

Arie Storm zet zich als voorzitter van de Stichting Joods Westland in om de Joodse geschiedenis volwaardig deel te laten zijn van het Westlandse erfgoed. Concreet betekent dat, dat de Joodse begraafplaats in Naaldwijk wordt gerestaureerd. "Ik vind dat we een plicht hebben naar de nabestaanden die dat niet meer kunnen doen, omdat ze in de oorlog zijn weggevoerd." Arie woont met zijn vrouw Ida in Wateringen. Samen hebben zij twee dochters en een kleinkind.

Van wie ben jij er één?

Ik heb in mijn jeugd in Ter Heijde, Monster, Poeldijk en Wateringen gewoond, maar onze familie stond toch wel bekend als die 'damfamilie' uit Monster. De plaatselijke damvereniging was indertijd ondenkbaar zonder de Storms. Zelf ben ik overigens nooit zo'n dammer geweest. Ik kom uit een middenstandsgezin en ik ben de oudste van vijf kinderen. Mijn ouders hadden een groentewinkel en in mijn jeugd ging ik met fruit langs de deuren. Uitventen heette dat. Vooral in de aardbeientijd moest je de benen uit je lijf lopen om de concurrentie voor te zijn.

Jong geleerd, oud gedaan?

Eigenlijk wilde ik niet in de groenten. Ik droomde van de grote vaart. Maar hoe ging dat in die tijd; je groeide in de zaak op en als vanzelfsprekend ging je er in mee. Ruimte om door te leren was er dan ook niet. Ik heb alleen acht jaar lagere school, eerst aan de Rijnweg in Monster, en later de Pieter van der Plas school in Wateringen. Ik werkte een hele tijd met mijn vader mee, maar op den duur werd Wateringen te klein voor ons tweeën. Ik had andere ideeën dan hij. Inmiddels had ik Ida leren kennen. Zij groeide op aan de Zwartendijk. We begonnen een groentewinkel in een nieuwbouwwijk in Den

Haag. Daar was ook een huis bij en dat was voor ons, in die tijd van grote woningnood, een groot geluk. De winkel liep lange tijd best aardig, tot de opkomst van de supermarkten. Daardoor kregen heel veel kleine winkels, niet alleen de onze, het moeilijk.

En toen?

Op een gegeven moment kwam er iemand binnen die plompverloren zei dat hij me geen goede koopman vond. Ik was natuurlijk een beetje overdonderd, maar vroeg wat hij bedoelde. Hij legde me uit waar hij de mogelijkheden voor de winkel zag. Kort en goed, zo ongeveer ter plekke kocht hij de winkel en 'dwong' hij me een andere richting op. Hij heeft me mogelijk voor een faillissement behoed.

Dat je hem niet de winkel uit joeg...

Ik word niet snel boos. Integendeel, als mensen me bot bejegenen ga ik juist vragen wat ze bedoelen. Zolang ik met je praat is er een opening. Dat is een levenshouding die ik nog steeds heb. Pas geleden werd ik bij de Joodse begraafplaats aangesproken door een voorbijganger die me in niet mis te verstane bewoordingen vertelde wat ze van die 'zooi' vond. Ik antwoordde haar dat ik juist blij was dat ze de moeite nam af te stappen en me dit te vertellen en vertelde haar over de begraafplaats en het verhaal daarachter. Echt overtuigen deed ik haar waarschijnlijk niet, maar ze zei wel: 'als je een vrijwilliger nodig hebt kun je ook bellen hè.'

Een bijzondere aanpak. Je klinkt als een mensenmens...

Ik ga graag met mensen om en ik meen ook wel mensenkennis te hebben. Dat heb je ook nodig als middenstander. Nadat de winkel verkocht was ben ik in de verzekeringen gegaan en dat heb

ik vele jaren volgehouden. Ook daar komt mensenkennis van pas. Om in dat vak aan de slag te kunnen deed ik verschillende opleidingen en cursussen. Zelfs een kaderopleiding. Die laatste opleiding verbreedde mijn blik enorm: ik ging andere boeken en kranten lezen, andere muziek luisteren. Ik werd echt een ander mens. Ondertussen bleek ik best goed in mijn vak en ik genoot er ook echt van. Ik ging zingend naar mijn klanten toe. We hebben nog jaren in Den Haag gewoond, maar uiteindelijk werd de heimwee naar het Westland groter, en in 1986 keerden we terug naar Wateringen.

Wat miste je dan zo in het Westland?

Toch de sociale contacten. Het gevoel van 'doe maar gewoon'. We spreken hier toch dezelfde taal. We waren ook heel snel weer gewend hier. Ida bouwde via de tuinclub razendsnel weer contacten op, en ik raakte politiek betrokken. Ik ben een aantal jaar gemeenteraadslid in de gemeente Wateringen geweest. Na de fusie tot Gemeente Westland zat ik onder andere in de Commissie Maatschappelijk Omgeving. Ook kreeg ik bestuursfuncties bij onder andere Quintus en Stichting Monumentaal Westland. Als je een beetje meedraait in het Westlandse gemeenschapsleven, weet men je makkelijk te vinden, en ik zeg van nature snel 'ja'.

Komen monumenten een beetje tot hun recht in Westland?

Ik denk dat heel veel mensen niet beseffen hoe belangrijk erfgoed is. En dat geldt niet alleen voor Westland. Zo gaan dingen verloren, terwijl het juist belangrijk is om oog voor de historie te houden. Die moet je inbedden in het heden, zodat ook toekomstige generaties er gelukkig van kunnen worden.

Waarom heb je de Stichting Joods Westland helpen opzetten?

Ik heb van jongs af liefde voor het Jodendom en interesse in de Joodse geschiedenis. Tijdens mijn werk voor Monumentaal Westland ontdekte ik dat hier voor de Tweede Wereldoorlog ook een bloeiende Joodse gemeente was.

Aan het eind van de 18e eeuw kwamen er veel Joden naar deze regio toe. Er waren Joodse winkels, en er waren ook Joden actief in de bloemen- en groentehandel. Fysieke sporen zie je hier en daar nog terug: zoals de synagoge op het Heilige Geest Hofje, en uiteraard de Joodse begraafplaats in Naaldwijk. Er zijn ook bittere sporen, zoals de struikelstenen op het Wilhelminaplein, die herinneren aan het lot van 54 Joodse Westlanders die in WOII zijn omgekomen in de vernietigingskampen. Wat ik probeer te zeggen is dat de Joodse geschiedenis van

hopen ook dat scholieren ons kunnen gaan helpen bij een aantal klussen. Niet vanwege 'goedkope arbeidskrachten', maar omdat ze op die manier iets kunnen leren van dit aspect van hun eigen Westlandse geschiedenis. Met ons bestuur vormen we echt een wereldclub, waarin iedereen zijn of haar talenten inzet. We hebben met elkaar een goed plan gemaakt, met een solide financiële onderbouwing. Want uiteraard is hiervoor geld nodig. Onlangs zijn we daarom een crowdfundingactie begonnen. Met de opbrengst daarvan willen we de restauratie bekostigen. Ik roep

Westland integraal onderdeel is van onze streekhistorie en cultureel erfgoed. Dat verdient het om behouden te blijven.

Daarom willen jullie de begraafplaats restaureren...

Niet alleen omdat het een zichtbaar stuk erfgoed is. Het heeft meer betekenis. Begraafplaatsen zijn belangrijk voor de Joodse gemeenschap. Joden geloven dat hun doden moeten blijven rusten tot de jongste dag. Daarom is ooit met de overheid een eeuwigdurend grafrecht afgesproken. Maar sinds de oorlog is er niets meer aan onderhoud gedaan, om de bittere reden dat vrijwel alle nabestaanden van hen die daar liggen zelf zijn vermoord. Ik vind het dan ook een plicht dat wij de verzorging daarvan in hun plaats op ons nemen.

Een hele verantwoordelijkheid...

Die gelukkig door velen gevoeld wordt. Er zijn ook veel particulieren, bedrijven, en organisaties die met ons mee willen doen. We

iedereen met hart voor (Joods) erfgoed op om mee te helpen. Een donatie is welkom op bankrekening NL64 INGB0008887754 t.n.v. Stichting Joods Westland. Onze stichting heeft ook een Culturele ANBI status, dus een gift kan ook nog eens fiscaal aantrekkelijk zijn. Voor meer informatie: www.stichtingjoodswestland.nl. We staan ook altijd open voor vragen. En ideeën.

Hoe zie jij de toekomst van de Joodse begraafplaats?

We hopen dat we de begraafplaats in de toekomst kunnen openstellen voor bezoek en rondleidingen. Ik sluit ook niet uit dat er ook weer mensen begraven zullen gaan worden. Daar is al een keer bijna sprake van geweest. Het kan ook, want de begraafrechten zijn er nog. Maar bovenal vinden we het belangrijk dat dit stukje Westlands verleden een eigen plek krijgt in onze streekhistorie. Het gaat hier niet alleen om Joods Verleden, maar om Westlandse geschiedenis. Onze eigen geschiedenis!

